

# Unutulan testi

Beşinci Şuâ Risalesi'nin yakalanmasıyla başlayan Nur Talebesi avı, Yedinci Şuâ olan Âyet'ül Kübra Risalesi'nin ele geçirilmesiyle devam eder.

Kastamonu'dan Isparta'ya getirtilen Bediüzzaman Hazretleri ve altmış dört Nur Talebesi, Isparta Cezaevi'nde bir ay kaldıktan sonra Denizli Cezaevi'ne sevk edilirler. Sonradan Isparta, İnebolu, Kastamonu, İstanbul, Afyon ve Denizli'den toplanan Nur Talebeleriyle bu sayısı 126'yı bulur. Bediüzzaman Hazretleri ve Nur Talebeleri trenle Isparta'dan Denizli'ye götürülür. Bediüzzaman Hazretleri tren kompartımanına, Nur Talebeleri ise saman taşınan tren vagonuna doldurulur. Yol boyunca dışarı çıkmaları ve hava almaları dahi yasaklanır.

Vagonun üst kısmında hava almak için bir delik vardır. Denizli'ye doğru hızla giden trenin vagonun üstündeki bu delikten esen havanın etkisiyle vagonun içi saman çöpleri ve toz toprakla dolar. Vagona tıkıştırılan Nur Talebeleri, esir kampına götürülen mahkûmlar gibi muamele görür. Bu da yetmezmiş gibi tuvalet ihtiyacı için dahi vagon kapısı açılmaz. Mazlûmlar öyle bir hale sokulurlar ki azap içinde azap yaşarlar.

Bazı Nur Talebeleri abdest bozma için yaptıkları bütün girişimlere rağmen tren Denizli'ye kadar durmaz. Tuvalet ihtiyaçları şiddetlenir ve sıkıntı son noktaya gelir. İçlerinden biri yanında getirdiği testinin suyunu boşaltır ve bu testiye tuvalet ihtiyaçlarını giderirler. Böylece yolculuk boyunca tuvalet ihtiyacı olanlar bu testiye kullanır. İkinci Dünya Savaşı'nın devam ettiği o günlerde Nur Talebelerinin tren vagonunda yaşadıkları bu zulüm esir kamplarında yaşananlardan pek farklı değildi. Almanya ve Rusya'nın savaş esirlerine reva gördüğü muameleyi 1943'te mazlûm Nur Talebeleri tren vagonunda ve ardından cezaevlerinde görürler.

Isparta'dan yola çıkan tren akşam saatlerinde Denizli'ye varır. Mazlûm Nur Talebeleri birer birer vagonlardan indirilir ve ikişerli olarak elleri kelepçelenir. Tren istasyonunda görevi gereği bekleyen süvari üsteğmen atın üstünde ileri geri hareket ederek askerlere emirler verir. Komutanın at üstündeki hali savaş alanında düşman askerini esir almış bir komutan gibiydi. Komutan devamlı mazlûmlara bağırıp çağırıyordu. O da yetmezmiş gibi elindeki kamçıyla mazlûmlara vurmaya başladı. Onlara, "Ne biçim hocasınız?" diye hakaretler savurup küfürler etmeye başladı. Komutanın yaptığı insanlık dışı muamele ve küfürden sonra Bediüzzaman Hazretleri'nin bir anda rengi değişti, kaşları çatıldı, adeta gök gürlüyormuş gibi bir sesle: "Zabit efendi! Zabit efendi! Bunlar masum kimselerdir! Tokat yersin, sonra

kariřmam. K fr n  de sana iade ediyoruz!" der.

Mazlûm Nur Talebeleri cezaevine geldikten bir hafta sonra bir haber gelir. Nur Talebelerini cezaevine teslim eden süvari jandarma  steęmenin gözüne ani bir sancı girmiş ve hastaneye kaldırmışlar. Kısa bir süre sonra gözünün biri k r olmuş. Cezaevi koğuşlarında günlerce bu olay konuşulur.

Süvari jandarma  steęmeni komutasındaki jandarmalar Bediüzzaman Hazretleri ve Nur Talebelerini Őehir dışındaki ceza evine yaya olarak götürür. Bediüzzaman Hazretleri grubun en yaşlısı Savlı Hasan Efendi'yle kelepçelenir. Seksen yaşındaki Hasan Efendi güçlükle ayakta kalabiliyor ve Bediüzzaman'a dayanarak yürüyebiliyordu. İdam mahk mlarına dahi yapılmayanlar bu mazlûmlara yapılıyordu. Mazl mlar bu yapılanları düşündükçe "Bunun sonu idamdır" diye ilerinden geçirirler. Bediüzzaman Hazretleri mazlûm Nur Talebelerinin başında cezaevine doğru yol alırken bir asker yüksek sesle onlara, "Hey! Testiyi unuttunuz testiyi!" diye bağırır. Mazlûm Nur Talebelerinden biri ona dönüp, "Sizin olsun sizin!" diye cevap verdiğinde mazl mlar gülüşerek cezaevine doğru, kaderlerinde olanı yaşamaya giderler.

Misbah Eratilla

(Kaynak: İhsan Atasoy, Kulluęun İçinde Bir Sultan Tahiri Mutlu)